

Paarse opblaaskrokodil

“Als u dit formulier invult en naar mijn collega stuurt, zal deze uw aanvraag in behandeling nemen en, als de daarvoor aangestelde commissie fiat geeft, goedkeuren. Vervolgens kunt u...”

Je kent ze wel. Bureaucratische molens en hun molenaars die graag om de hete brij heen draaien. Overleggen en als het even kan...nog een keer vergaderen over voorgaande overleggen. Veel gepraat weinig wol, slechts wollig taalgebruik. Nooit gedacht dat de slagzin “sluit je aan” betrekking heeft op de rij “wachtenden voor u”.

Laatst kwam zo'n enthousiasteling met een vernieuwend idee. Het ging over bevindingen op en beschikbaarheid van de testomgeving. Hij pleitte voor meer regels en procedures en strakkere afbakening van verantwoordelijkheid. Met de verkiezingen in mijn achterhoofd droomde ik weg bij het horen van zijn honingzoete woorden. Even waande ik me in een debat in de Tweede Kamer.

Deze bijna-Balkenende weidde uit: “Als je dan hoort praten over beheer van de testomgeving en eventuele ambities om daadkrachtig de normen en waarden van onze afdeling onder de aandacht te brengen en, als daar voldoende draagvlak voor is, in praktijk te brengen om daarmee een verandering aan te brengen in het gedachtegoed van de andere partijen en zodoende een basis van vertrouwen te creëren die als stimulans dient om de kwaliteit van de testomgeving te waarborgen, dan kunnen we zeggen dat wij daar als managers onze steun voor willen uitspreken en met positieve bijdragen in woordelijke vorm achter willen staan, mits dit in het beleidsplan van de afdeling past en de procedures in acht worden genomen zoals deze zijn vastgelegd in ons verbeteringsplan.” Mijn scherpe antwoord op zijn betoog was: “Mooie flowcharts, procedures, regels en taakbeschrijvingen vormen de volmaakte papieren(-)organisatie. Een kaartenhuis dat...”

Ruw werd ik uit mijn droom geholpen. Collega's stootten me aan: “Lingo moet toch op de buis blijven?”

Bureaucratie: B-U-R-E-A-U-C-R-A-Z-Y.

-D-